

Sygn. akt IV U 1521/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Monika Wąsowicz

Protokolant Dorota Chrząstek

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 r. w Częstochowie

sprawy P. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania P. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 20 września 2016 r. Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1521/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 września 2016 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że P. R. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej odwołujący dokonał w okresie od 1 kwietnia 2010 roku do 6 kwietnia 2010 roku oraz od 1 listopada 2013 roku zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Pismem z dnia 7 lipca 2015 roku organ rentowy powiadomił odwołującego, iż od 7 kwietnia 2010 roku do 31 stycznia 2012 roku oraz od 1 lutego 2012 roku do 31 października 2013 roku podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych. W związku z powyższym od 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku organ rentowy stwierdził, że P. R. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W odwołaniu wniesionym do Sądu P. R. zakwestionował powyższą decyzję zarzucając:

1. wydanie decyzji w sytuacji, gdy winien on podlegać od dnia zawarcia kolejnych umów o pracę, tj. od dnia 7 kwietnia 2010 roku oraz od dnia 1 lutego 2012 roku, a zatem w okresach od 7 kwietnia 2010 roku do 31 stycznia 2012 roku oraz

od 1 lutego 2012 roku do 31 października 2013 roku ustawodawstwu słowackiemu i dlatego też wyrejestrował się od pierwszego dnia zawarcia kolejnych umów o pracę ze słowackimi pracodawcami

z ubezpieczeń w Polsce i w okresie świadczenia pracy najemnej na Słowacji nie powstał dla niego obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe, gdyż wszystkie składki z tego tytułu odprowadzali za niego słowaccy pracodawcy;

2. rażąco naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść wydanej decyzji, tj. art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. L 200 z dnia 7 czerwca 2004 roku, s. 1), zawierającego normę kolizyjną wskazującą na ustawodawstwo właściwe dla ubezpieczenia społecznego osoby normalnie wykonującej pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych państwach członkowskich Unii, przez co wyłączona jest możliwość ustalenia prawa właściwego dla tego stosunku prawnego w inny sposób, niż wskazany przez normę dotyczącą koordynacji ubezpieczeń społecznych poprzez uznanie, iż jest on zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, podczas gdy zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podlega on wyłącznie ustawodawstwu słowackiemu z tytułu pracy najemnej i dlatego nie powstał wobec niego obowiązek podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu;

3. rażąco naruszenie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 poprzez nieuwzględnienie nadanych mu numerów ubezpieczenia w registracyjnych listach FO, podczas gdy polska instytucja ubezpieczeniowa nie może tej okoliczności zignorować, istnienie bowiem tytułu ubezpieczenia społecznego za granicą wyklucza dokonywanie ustaleń przeciwko dowodowi ubezpieczenia społecznego w innym państwie;

4. rażąco naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść wydanej decyzji, a to poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 11 ust. 3 lit.a rozporządzenia nr 883/2004 poprzez jego zastosowanie, podczas gdy przepis ten nie miał zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ odwołujący wykonuje nie tylko pracę na własny rachunek w Polsce, ale także wykonywał pracę najemną na Słowacji, w związku z tym zastosowanie do niego ma wyłącznie art. 13 ust 3 rozporządzenia nr 883/2004;

5. rażąco naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść wydanej decyzji, a to poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004 poprzez jego niezastosowanie i doprowadzenie w rezultacie do sytuacji, w której wbrew przepisom rozporządzenia odwołujący podlega w tym samym czasie ustawodawstwu dwóch różnych państw członkowskich, gdyż do tego sprowadza się zaskarżona decyzja określająca obowiązek podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz wskazująca podstawę wymiaru składek;

6. rażąco naruszenie art. 1 ust. 2 w związku z art. 5 ust. 1, art. 6 i art. 16 Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego poprzez ustalenie ustawodawstwa polskiego na podstawie nieprawomocnych i spóźnionych informacji od słowackiej instytucji właściwej, mimo iż Oddział powinien podjąć był wątpliwości co do takich ustaleń w myśl art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, co doprowadziło do zaniechania skutecznego w pełnym zakresie procedury dialogu

i concyliacji określonej tak w art. 6 i art. 16 rozporządzenia wykonawczego, jak i w postanowieniach Decyzji Nr A1 Komisji Administracyjnej z dnia 12 czerwca 2009 roku w sprawie ustanowienia procedury dialogu i concyliacji w zakresie ważności dokumentów, określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielenia świadczeń na mocy rozporządzenia podstawowego,

w szczególności gdy odwołujący od decyzji Socjalnej Poistovnej złożył odwołanie do Krajskiego Sudu w T., który prowadzi postępowanie sądowe w sprawie (...) pod sygn. (...), a w sprawie (...) s.r.o. Socialna Poistovna ustredie B. decyzją numer (...) wydanej dnia 2 października 2015 roku zawiesiła postępowanie celem ustalenia należytego stanu faktycznego, co jednoznacznie oznacza, iż nie zakończyło się prawomocnie postępowanie przed jedną instytucją właściwą – a to instytucją miejsca wykonywania pracy – odnośnie ustalenia ustawodawstwa właściwego.

Wywodząc z powyższego wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez ustalenie, iż od dnia 7 kwietnia 2010 roku do 31 stycznia 2012 roku oraz od 1 lutego 2012 roku do dnia 31 października 2013 roku nie jest zobowiązany do opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy z uwagi na zatrudnienie w innym Państwie Członkowskim na podstawie umów o pracę i wykonywanie pracy najemnej na terenie tego państwa, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w części i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie, iż od dnia 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku nie jest zobowiązany do opłacenia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy z uwagi na zatrudnienie w innym Państwie Członkowskim, względnie wydanie zarządzenia w oparciu o art. 467 § 4 k.p.c. na podstawie którego nastąpi zwrot akt organowi rentowemu celem uzupełnienia materiału sprawy i usunięcia braków uniemożliwiających rozpoznanie sprawy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

P. R. od dnia 2 marca 1993 roku prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...). Przedmiotem tej działalności jest według PKD produkcja urządzeń, instrumentów oraz wyrobów medycznych, włączając dentystyczne.

W okresie od 7 kwietnia 2010 roku do 31 stycznia 2012 roku odwołujący był zatrudniony u G. M.-G. C., B., a następnie w okresie od 1 lutego 2012 roku do 31 października 2013 roku był zatrudniony w (...) s.r.o., P.(...) Č.. Z tytułu powyższego zatrudnienia odwołujący został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych na Słowacji.

Pismem z dnia 7 lipca 2015 roku ZUS tymczasowo ustalił, że ubezpieczony podlega polskiemu ustawodawstwu z zakresu ubezpieczeń społecznych w okresach od 7 kwietnia 2010 roku do 31 stycznia 2012 roku oraz od 1 lutego 2012 roku do 31 października 2013 roku.

O powyższym poinformowano słowacką instytucję ubezpieczeniową oraz wnioskodawcę, którego poinformowano dodatkowo, że ustalenie właściwego ustawodawstwa stanie się ostateczne w terminie dwóch miesięcy od daty doręczenia słowackiej instytucji ubezpieczeniowej tymczasowego ustalenia właściwego ustawodawstwa oraz poinformowano go o możliwości złożenia wniosku o wydanie decyzji administracyjnej w przedmiotowej sprawie.

Odpis powyższej informacji słowacka instytucja ubezpieczeniowa otrzymała w dniu 13 lipca 2015 roku i w dwumiesięcznym terminie nie złożyła do niej żadnych zastrzeżeń.

W dniu 28 września 2015 roku (data nadania pisma w placówce pocztowej) P. R. złożył wniosek o wydanie decyzji administracyjnej określającej ustawodawstwo właściwe w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Decyzją z dnia 20 października 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że P. R. w okresie od 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych. P. R. nie zgodził się z powyższą decyzją i zaskarżył ją do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w C., który wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2016 roku w sprawie sygn. akt IV U 1916/15 oddaliło jego odwołanie.

(vide: akta rentowe, akta tut. Sądu sygn. akt IV U 1916/15)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wyjaśnić należy, iż kwestia podlegania przez P. R. od 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku, w zakresie ubezpieczeń społecznych, ustawodawstwu polskiemu, została jest rozstrzygnięta przez organ

rentowy a następnie przez Sąd Okręgowy i jako taka nie podlega dalszemu badaniu w sprawie niniejszej. W konsekwencji zarzuty i wnioski dowodowe podniesione przez odwołującego w odwołaniu od decyzji ZUS z dnia 20 września 2016 roku przy pomocy, których starał się on wykazać, że w w/w okresie w zakresie ubezpieczeń społecznych winien podlegać ustawodawstwu słowackiemu, pozostają bezprzedmiotowe i jako takie nie mają one żadnego wpływu na rozstrzygnięcie. Istotą niniejszej sprawy pozostała zatem wyłącznie ocena, czy organ rentowy stwierdzając podleganie przez P. R., jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i wypadkowemu od dnia 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku prawidłowo zastosował przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które **na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej** są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osobami z nimi współpracującymi.

Osoby te mogą ponadto, na swój wniosek, zostać objęte dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym (art. 11 ust. 2).

Osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1).

W myśl art. 13 pkt 4 osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W niniejszej sprawie niesporne jest, iż w objętym zaskarżoną decyzją ZUS z dnia 20 września 2016 roku okresie, tj. od 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku P. R. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą oraz nie posiadał w tym czasie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej żadnego innego tytułu do objęcia go obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, albowiem pismem z dnia 7 lipca 2015 roku, w zakresie ubezpieczeń społecznych, został objęty ustawodawstwem polskim, do czego słowacka instytucja ubezpieczeniowa w określonym terminie nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń

W związku z powyższym, odwołujący z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 7 kwietnia 2010 roku do 31 października 2013 roku

z mocy samego prawa podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

W konsekwencji zasadnie organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na mocy art. 47714 § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści uzasadnienia, oddalił odwołanie P. R. jako bezzasadne.